

Duvhök

Sparsam häckfågel i främst barr- eller blandskog över hela landet, men förekommer även i lövskog. Uppträder oftast i skogsdominerade landskap, men häckar ibland i större dungar omgivna av i huvudsak öppen mark. Den jagar helst inne i äldre skog och missgynnas av stora hyggen och täta planteringar.

Ekologiska krav

Starkt bunden till skogsmark, såväl för häckning som födosök. Barrskog eller lövskog spelar mindre roll. Den förekommer oftast i större skogsområden, men kan ibland häcka även i dungar i områden dominerade av öppen mark. De gamla fåglarna är i huvudsak stationära i sina revir.

Boet läggs inne i tät, oftast äldre, slutavverkningsmogen skog. Kantzoner mot öppen mark undviks och duvhöken är därför känsligare för slutavverkning än flera andra rovfåglar. Boträdet måste vara grovgrenigt och är oftast en äldre gran eller tall, i sydligaste Sverige är bok vanligt. Samma bo kan användas flera år i rad, men likt andra rovfåglar har den normalt ett eller flera alternativa bon.

Födan består av medelstora och stora fåglar (skogsfågel, duvor, trastar och kråkfåglar) samt under vintern ekorre. Den föredrar att jaga i större områden med äldre skog framför små eller yngre bestånd. Under häckningstid sker jakten huvudsakligen inne i skog och i kantzoner mellan skog och öppen mark, där bytet kan överraskas. Jagar mindre ofta på öppen mark som hyggen. Reviren kan vara flera tusen hektar stora, men i områden med god bytestäthet är de ibland betydligt mindre.

Utbredning och regionala skillnader

Arten häckar relativt jämnt spridd över landet, mera sällsynt längst i norr.

Indikator på skyddsvärd skog

Saknar generellt sett signalvärde för skyddsvärda skogsmiljöer. Arten häckar emellertid ofta i gammelskog, och det finns därför skäl att utvärdera rapporter om häckning mera i detalj.

Faktorer som missgynnar eller hotar arten

Faktorer som missgynnar eller hotar arten

Duvhöken är beroende av insynsskyddade boplatser. Friställande av boträd eller avverkning så att boplatserna är exponerade mot öppen mark, medför att platsen överges.

Behov av hänsyn – allmänt

I normalfallet är god miljöhänsyn tillräckligt. Det centrala är att boplatsen (bon som används och alternativbon) bevaras tillsammans med tillräckligt mycket omgivande skog.

Kännedom om häckningslokaler för duvhök bör inte spridas till andra personer än berörda markägare och de som utför skogsbruksåtgärder.

Miljöhänsyn vid skogsbruksåtgärder

- Avstå från skogliga åtgärder inom 300 meter från aktiva bon under perioden 20 mars–20 augusti.
- Avverkningar bör utformas så att boet skyddas av omgivande skog.
- Lämna en skyddszon kring boplatser vid avverkning eller andra skogliga åtgärder. Som tumregel kan man säga att zonen ska vara så bred att boet inte syns från skogskanten.
- Lämna hänsynsytor med trädgrupper vid gallring och föryngringsavverkning, särskilt av äldre gran och lövträd. Koncentra gärna hänsynen så att ytorna blir stora.
- Lämna funktionella kantzoner av gran och lövträd mot bäckar, sumpskogar, sjöar och myrar.
- Undvik att dra skogsbilvägar inom 200 meter från boplatser för duvhök.

Tips på ytterligare åtgärder som gynnar arten

- Hyggesfritt skogsbruk är positivt.
- Duvhöken accepterar konstgjorda bon om de placeras i rätt typ av skog.
- Lämna grövre tallar, granar och andra träd som har förutsättningar att utvecklas till framtida boträd.

Områdesskydd och frivilliga avsättningar

Häckande duvhök är i normalfallet inte i behov av områdesskydd. Arten häckar dock inte sällan i gammelskog och det kan därför finnas skäl att göra naturvårdsavsättningar i äldre skog.

Skogsvårdslagstiftningen

- Ta inte bort äldre vindfällen, högstubbar och torrakor, äldre träd vid ägo gränser och myrstackar, äldre lövträd (särskilt asp) i barrskog m.m., spara hålträd och andra biologiskt värdefulla träd, hassel, lind, lönn, ask och alm, eller bärande träd (SKSFS 7:8).
- Undvik skogsbruksåtgärder som kan skada hänsynskrävande miljöer, som t.ex. örtrika områden längs bäckar eller andra vattendrag, kärr och småvatten, strand- och sumpskogar med naturskogs karaktär, äldre skog på uddar och öar, raviner, klyftor och blockmarker samt berg- och rasbranter, äldre hållmarksskog, äldre sandtallskogar, naturskogsrester, äldre trädbestånd med mycket hänslavar eller död ved, örtrika bestånd på kalkrika marker, äldre hassellundar, brynmiljöer, äldre skogsbeten samt igenvuxna hagmarker eller lövängar (SKSFS 7:17).
- Lämna funktionella skyddszoner med träd och buskar mot hänsynskrävande miljöer, som bäckar, raviner, myrar och sumpskogar, boträd (rovfågelsbon), kulturmiljöer m.m. (SKSFS 7:21).
- Lämna en skyddszon utmed sjöar, vattendrag, kulturmiljöer eller mot öppen jordbruksmark oplanterad eller planterad med löv (SKSFS 7:22).

- Anpassa hyggena efter terrängen, sträva efter att göra mindre hyggen (SKSFS 7:10).

Lästips

Artfakta för duvhök. ArtDatabankens webbplats,
<http://artfakta.artdatabanken.se//taxon/100001>

Populationsstorlek: 7600 par

Populationsutveckling:

1980–2012: –

2001–2012: minskning 35 %

Rödlistestatus 2015: Nära hotad (NT)

Fågeldirektivets Bilaga 1: Nej